

Publicerad 2017-04-12 23:28 av Orkiden

Känns igen...

En hand sluter sig runt min, vi flätas samman...

Din blick väcker min kropps alla sensorer sprätande åt alla håll...

Då jag ej riktigt kan tolka, din blick längre...

Jag kommer ur kurs, ett virv varv av känslor det fallande asplövet i vindpustens kraft som susar omkring för att till slut falla ner....

Vem är jag, vem är du...

Vi finns i ett nytt tidsrum där jag ej känner igen mig , men förnimmelsens av tryggheten då mina och dina händer flätas samman en stark känsla av välbehag sköljer över mig...

Orkiden

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Orkiden med Poeter.se id #81193 innehar upphovsrätten